

- че Исусъ на първосвященници-тъ и на войводи-тъ на храмъ-тъ и на старѣйшины-тъ, що бѣхъ дошли върхъ него: Като на разбойникъ ли излѣлохте съ пожове и сопы? Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ- 53
- i Иоан. 12; 27. тъ и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но го- ва е вашій-тъ часть, и власть-та на тъм-нинѣ-тъ.
- к Мат. 26; 57. И като го кхванѣхъ, заведохъ и вѣве- 54
- л Мат. 26; 58. дохъ го въ домъ-тъ на първосвященника. Иоан. 18; 15. А лПетръ идяше слѣдъ него отъ далечь.
- м Мат. 26; 69. И мнаклали бѣхъ огнь на срѣдъ дворъ-тъ 55
- Мар. 14; 66. та бѣхъ насѣдали, и Петръ сѣдяше между Иоан. 18; 17, 48. тѣхъ. И вижда го една слугыня че сѣди 56
- н Мат. 26; 71. до огнь-тъ, вгледа ся въ него, и рече: И тойзи бѣше съ него. А той ся отрече отъ 57
- Мар. 14; 69. него, и каза: Жено, не го знаѣхъ. И нслѣдъ 58
- Иоан. 18; 25. малко другъ единъ го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А Петръ рече: Человѣче, не 59
- о Мат. 26; 75. съмь. И окаато ся минъ до единъ часть, другъ 59
- Мар. 14; 70. нѣкой подтвърдяваше и казуваше: Наисти- Иоан. 18; 26. нѣ и тойзи бѣше съ него; защото е Галилеянинъ. А Петръ рече: Человѣче не знаѣхъ 60
- п Мат. 26; 75. що казувашъ: и тозь часть още като го- 60
- Мар. 14; 72. воряше той, петель-тъ попѣ. И обърнъ ся 61
- р Мат. 26; 54, 75. Иоан. 15; 33. Господь та погледнъ Петра; ни смисли 61
- Петръ рѣчь-тъ Господнѣхъ, що му рече: рЧе 62
- прѣди да попѣе петель-тъ, ще ся отрече- 62
- чешъ отъ мене триждъ. И излѣзе Петръ 62
- вънъ и плака горко.
- с Мат. 26; 67, 68. Мар. 14; 65. И смѣжие-тъ които държахъ Исуса, ру- 63
65. гаяхъ му ся и го бѣяхъ. И като го при- 64
- кывахъ удрахъ го по лице-то, и го пы- 64
- тахъ и казувахъ: Проречи, кой е що тя 65
- удари. И другы много хулы казувахъ върхъ 65
- него.
- т Мат. 27; 1. И ткато съмьхъ, усъбрахъ ся старѣйши- 66
- у Дѣян. 4; 26. Виж. и 22; 5.